וכגון לאחר ולאחר מעכשיו ולאחר עשרה · וה"ה בהאי לאחר לא סידרא נקט סתם הוחיל ולא בא לאחר אחריו מה לי ולתנאו אלא סידרא נקט ותנא: לי חזרה הוי, דבתרא הוו קידושין · שלא בא לאחר אחריו וגמרו קידושין לאחר עשרה (ה): **האי לישנא משמע תנאה ומשמע חזרה** · שתי לשונות במשמע יש לומרה בלשון תנאי ויש לומרה בלשון חזרה ואיכא למימר להאי תנאה ולהאי חזרה ותבעי גיטא מכל חד וחד אלמא קמא לחזרה מכוין ואלו של שני ושני לתנאה מיכוון ואלו קיימין ואין של ראשון ושל אחרון קידושין ובעיא גיטא מתמנאי אלמא למימר דקמא תנאה ואלו קיימין אלמא למימר דכולהו חזרה ושל אחרון בלבד קיימין קמ"ל דלאו תרוייהו משמעמי מיהא אלא ספק תנאה ספק חזרה ואי תנאה הוא, לכולהו הוי תנאה ואין לשון חזרה כלל, ואי חזרה הוי לא הוה ביה לישנא דתנאה כלל ומאי נפשך אמאי לא הוו קידושין: **אסברה לך כו'** · דהא ליכא למימר טעמא דר' יוחנן משום דקסבר שתי לשונות במשמע ומספקא ליה לגבי האי גברא בתנאה ולגבי האי בחזרה דאם כן לא שייך למיתני "תופסין" דאין תפיסה אלא באחד מהן ואנן הוא דלא ידעינן הי מינהו ומדקתני "תופסין" משמע דסבירא ליה שיש בה לד קידושין לכולהו: **דשוו נפשייהו** כי שרגא דליבני · המסדר לבנים ורחב כולן שוה אינו מסדר ממש זו על זו דל"ל הרי שורה המלוכה נופלת ותבירתה אחריה אלא מסדר תחילה זו אצל זו וחוזר ומסדר עליה שורה אחרת ונותן המלוכה משוכה לתוך כדי שישאר ריוח בתחתונה להיות שניה ומקצת מקצת עליה ומקצת על שתלה ושאר ריוח גם בשניה להיות שלישית מקצת עליה וכן כולם הכא נמי כל אחד מלא מקום זמן פנוי לקדושין ותפסו כולן לאוסרה: **מולגת** · שמא אינו גט וחקוקה ליבם **ולא מתייבמת** · שמא גט הוא והוא לה גרושת אחיו והרי היא לו בכרת אחין עליה זיקת יבום: **הא מני רבנן** היא · דמספקא להו אי תנאה אי חזרה: **גיטא דשייר ביה לא כלום** הוא · דרחמנא אמר (דברים כד) כריתות: **אם מתי** · פשיטא לן דתנאה הוא **והני גיטא** למפרע לכשיומת: **הרי זה גט** · ואינה צריכה חליצה משומות: **אמו מתיבום ולאחר מיתה** · דפשיטא לרבי יוחנן דשיורא הוא ולא הוי גט כלל: **ומשני אם אתה מלריכה חליצה אמו נמי ליבומה** · דאמר מדאלריכה חליצה קיים להו לרבנן דלאו גיטא הוא ואתו לייבומי גרושה והיא בכרת דאחיהם ולאחר מיתה דומיא דאמו מיתוב דלמא אתי ליבומה ומשני תתייבם ומשני תתייבם ואין בכך כלום דגיטא דשייר ביה לאו גיטא הוא כלל והא דקתני "לא מתייבמת" משום דרבנן היא דגזרו אטו מתיבום אם מתי · לאחזקה דיבום מוקמינן לה "לא שייך למיתני הכא" אלא ביבמות גבי מילתא אחריתי דמשום שפיקא בפרק ד' אחין (יבמות לא·) אבל הכא דאפילו שפיקא ליכא לא בעי חזקה דהא ולאו יבמה היא): **מתני' הרי אם מקודשת לי** · ס"ד **ואם הרלה על השלחן אינה מקודשת** · והכי פירושה ואם היה שולחני והרלה לה מעות שאינן שלו ואם על שלחן שלפניו אינה מקודשת דלא נתכוונה זו אלא לרצות **משלו**: **גמ' אמר רב הונא והוא יתן** · לכשירלה וקידושין חלין למפרע משעת קידושין ומיהו מודה רב הונא דאם מת קודם שניתנו אינה צריכה חליצה שהרי לא קיים תנאו: **וקיבלה קידושין מאחר** · קודם שיקיים תנאו ואח"כ עמד זה וקיים תנאו: **לרב הונא לא הוו קידושי** · שני קידושין דהא גמרו קידושי ראשון למפרע · **לרב יהודה הוו קידושי** · שני קידושין שהרי הראשון לא נתקיים בפרוטה אלא במאתים זוז דלית ליה לרב יהודה כאומר "על מנת" כאומר מעכשיו דמי' והרי קדמו קידושי שני: **אפילו** מאה תופסין בה · פירוש דהא קונין ומקיימים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתמלו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס דליכא למימר דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה אי חזרה דא"כ לא שייך למימר ומיתתי לשון תופסין דהא אין לשון תופסין אלא באחד מהן ואנן לא ידעינן הי מינהו ומספקא לריך גם מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש בכולם לד קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף י·) האומר לאשה תהיי מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם הוי טעמא לפי שאין לאשה מתקדשת לאדם והוא שייר בגוף האשה אבל הכא לא שייר בגוף האשה כלום אלא גומרין (ב) כלום: **כל** גיטא דמשייר ביה לא כלום הוא · פירש בקונטר' דלא הוי גט כריתות כיון דשייר בה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהיכי אמר רבי יוחנן אפילו מאה תופסין בה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הוה ליליה לכך גרלה לומר דודאי בכי האי גוונא הוי כריתות אלא ה"פ כל גיטא דמשייר בה לאו כלום הוא כיון שאינו יכול להיות גמור אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ל בקידושין אם אמר מהיום ולאחר מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחר ל' יום מקודשת דהא קידושין בה אחר ל' כמו לפני ל': **אמו מתיבמת** · אינה צריכה גט כדמפרש מטה נפשך משמע הכי ומשמע הכי ב) כלומר איכא אינשי דאמרי משום תנאה ואיכא דאמרי משום חזרה קמא ובתרא אשה ואמצעי משום תנאה נמצא שקדושי אמצעי חלו תנאי קדש שקדש ותבעי נמי גיטא מאמצעי קמ"ל דמילתא פשיטא לה דבכולהו אמרי ליה משום תנאה [או] משום חזרה הלכך א"צ גט מראמצעי: מעמיה דר' יוחנן • פי' דמדקאמר תופסין ודאי לא הוי מעמיה דר' יוחנן דהאי לישנא משמע תנאה ומשמע חזרה דלהאי מעמא אין הקדושין אלא לאחד ואין אנו יודעים מי הוא ומספק צריכה גט מכולם אבל תופסין משמע שכל א' וא' מצא מקום פנוי ויש בו צד קדושין לה לאסרה וקשיא לן והיכן מצינו קדושין בעולם שלא ישמשו בכולה (קדושי) [אשה] שאם לא קדשה כולה אשה אחר רחמנא ולא חצי אשה · מ"ה נראה דקסבר ר' יוחנן שהאומר לאשה הרי את מקודשת לי חוץ מפלוני שקדושת בו מספק דאע"ג דגבי גט לא הוי גט התם הוא דבעינן כריתות אבל הכא קנין בעינן והא איכא · דאע"ג דבעי לה רבי אבא בפ' המגרש ופשוט דאינה מקודשת דאתקש היה ליציאה וכי היכי

כ א מיי' פ"ו מהלכות יבום הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סימן מ סעיף ד:

כא ב מיי' פ"ו מהלכות יבום הלכה ז סמג עשין לא נב טוש"ע אה"ע סימן קנג סעיף טו:

כב ג ד מיי' פ"ז מהל' אישות הלכה י סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' לח סעיף ו:

כג ה מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף יד:

כד ו מיי' שם הלכה ד טוש"ע שם סעי' יח:

כה ז ח מיי' שם הלכה י טוש"ע שם סעיף ו:

כו ט מיי' פ"ח מהל' גירושין הלכה כא סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמג סעיף כ:

נוסח ר"ת

תוס' ר"י הזקן

מאמר ר' יוחנן דאחר ל' יום וכו' אתי שייר ריוח בל חד וחד דאיכא לשיטות — אמר ר' יוחנן אחר ל' יום = תנאי (אליבא דרבי) ר"יחנן = ר"יורא

נוסח ב"ל

נוסח ר"ר יונה

בדינין קידושין דלעיל - על מנת שיש - מתי בכולהו חוץ בב"ר יונה - יחולו לאחרון בב"ר יונה - מעשה ריבון

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לי חזרה וכו' לאחר עשרה וכו' קמתי לאו קידושי הם ד"ל: (ב) חוס' ד"ה אפילו וכו' נומרין נכולה הס"ד:

דנבי גט הוץ מפלוני אינה מגורשת ה"נ בקדושין הוץ מפלוני אינה מקודשת · ר' יוחנן לא ס"ל הכי דה"נ אשכחן לר' יוחנן פ' האיש מקדש דלית ליה ויצאה והיתה שיהיה כלל בכל מקום · כדאמרינן צוות ריש לקיש בכרוביא ויצאה והיתה וליכא דאשנה ביה וקאמר ר' יוחנן דהאי דקאמר מעכשיו ולאחר ל' יום שייר מקום לכל מי שיקדש תוך זה הזמן · אלילו אבר חוץ ממי שיקדשך תוך ל' יום מ"ה הפסי קדושי כולם ואפי' הם מאה: כשהגא דליבני · כלומר עושה שורות הלבנים מניח ריוח בין השורות והשלישית (תקח מזו ומזו) [מונחת על זו ועל זו]: הולצת דדילמא חזרה הוי ואין גט לאחר מיתה וזקוקה היא: ולא מתייבמת דדלמא תנאה הוי כלומר אם אמנת ומנורשת היא בוה·שיורא הוא והוי כמאן דאמר חוץ ממי שיבא עליך אי שיקדשך עד שאמות: גט דשיטמא ליה דתנאה הוי: מהיום אם מתי חנאה היו ומנורשת· אמו מהיום ולאחר מיתה דלר' יוחנן ודאי שיורא הוי ולא הוי גט כללי אשתכח השתא מהיום ולאחר ל' יום מספקא לן אי תנאה הוי אי חזרה הוי·יאם מהיום ולאחר עשרים ואחר מהיום ולאחר עשרה הכ)א"ע גט דדלמא תנאה הוי אי דלמא חזרה הוי מ"ה הולצת ולא מתייבמת וכן נמי במהיום ולאחר ל' ונאבד הגט בתוך ל' · ולר' יוחנן נבי גט לא הוי גט כלל מן הדין· ואם תתייבם אין בכך כלום· ולגבי קדושין צריכה גט מכולם וכן בהרי היא מקודשת חוץ מפלוני מקודשת · ומסתברא דהא מילתא אמורא היא ולהומרא עבדי' · נבי גט מספקי' כרב והוי ספק ולא מתייבמת דדלמא תנאה הוי · ונבי קדושין מספקי' כר' יוחנן שצריכה גט מכולם ונבי הרי אוז מקודשת לי חוץ מפלוני מקודשת מספק · יהיה דעת ר' יוחנן שמקודשת ודאי אי ספק שאין בזה הכרע · דאע"ג דנבי ניסין חוץ ודאי היא דלא הוי גט נבי קדושין אפשר שהיא ספק לר' יוחנן ותפסי בה קדושי· אפילו לאחר · לחומרא עבדינן ומקודשת מספק ואם בא אחר וקדשה הצא מזה ומזה · וכן נראה דעת הר"ם שפסק לר' יוחנן כמ"ש באישות פ"ג ושם כתב דהוא דחוק מפלוני וכתב שמקודשת מספק · ובנדרים פ"ט כתב שדלמא חזרה הוי: הרי את מקודשת בפרוטה זו על מנת שאתן לך מאתים זוז והוא יתן · לכשיתן הקדושין חלין למפרע משעה ראשונה ואם קבלה בינתים קדושין מאחר האילו נתן לא הוו קדושין · מיהו אם מת ולא נתן קדושין

ג) גיטא דכיון דהיה בגמ' מהו דתימא משמע סכי ומשמע סכי ותבעי גיטא וכו' · ב) ולאחר עשרה דלמא תנאה הוי ואין לריכה גט אלא דלמא חזרה הוי ולריכה גט ומשו"ה מולגת כנ"ל: